

Váratlanul elhunyt Nt. Becker Jakab,
a detroiti Evangélikus Egyház lelkésze

1887 - 1953

Hétfőn délelőtt szomoru hír döbentette meg s döntötte mély szomorúságba a detroit-i magyarságot. Könnyes szemmel, a fájdalomtól fátyolozott hangon adták egymásnak a szivbe markoló hirt, hogy Nt. Becker Jakab, a detroit-i Evangélikus Egyház szeretett lelkipásztora, a mindnyájunk által tisztelt és nagyrabecsült nemesszivű lelkész, a nagytudású, igaz magyar érzésű közéleti vezérférfi, kiváló tollu ujságíró, vasárnap éjjel után, tehát hétfőre virradóra 12 óra 50 perckor a Ford General kórhában váratlanul elhunyt, magához szólította az Úr, melynek felszentelt papja, Krisztus templomépítő, apostoli lelkületű szolgálja volt.

Szombaton lett rosszul s kórházba vitték, de senki sem gondolta, hogy egészségi állapota komoly aggodalomra ad okot, de az Úr kiismerhetetlen akaratából örök álomba borultak szemei. Egy küzdelmes, munkában töltött élet után most már az örök hazában talált nemes lelke megnyugvást, mi mindnyájan, akik tiszteltük és szerettük őt, a hitünk-ből merítünk vigasztalást az öröklétben való viszontlátásra s bánatunkat enyhíteni igyekszünk azzal, hogy emlékezetét örökre szívünkbe zárjuk.

Mert bár eltávozott földi életünk-ből, de itthagya hivei s a detroit-i magyarság lelkében az érénynek nemes virágait, melyek elmulthatatlan emlékei életének.

Holttestét Szöllősy K. János magyar temetésrendező és John Molnar Funeral Home, Inc. magyar temetkezési intézet ravatalozták fel a Thaddeus és Sloan utcák sarkán lévő lutheránus templomban, ahol csütörtök déli 1 órakor tartották a gyászszertartást, mely után a Woodmere temetőben helyezték örök nyugalomra.

Nt. Becker Jakab 1887 január 4-én Cservenkán, Bácsbodrog megyében született. Alsóiskoláit Cservenkán, középiskolai és egyetemi tanulmányait Pozsonyban kezdte és Philadelphiában végezte be. 1911-ben szentelték pappá.

Nt. Becker Jakab esperes lelkész 1911 tavaszán kezdte meg lelkészi munkáját Detroitban. Összegyűjtötte a kicsiny számú lutheránus magyarokat, gyülekezetet szervezett, mely 1911 április 2-án kimondta megalakulását, megválasztotta az első egyháztanácsot és a lelkészi hivatalt Nt. Becker Jakabbal tölötte be. Az istentiszteletek a Burdeno és Sloan utcák sarkán, a Szent János, német evangélikus egyház templomában voltak tartva mindaddig, amíg Nt. Becker Jakab, hivei áldozatkészségével fel nem építette a jelenleg is meglévő templomot, melynek ünnepélyes felszentelése 1913 június 29-én, Péter és Pál szentek napján ment végbe.

Nt. Becker lelkész 1914 tavaszán lemondott lelkési hivataláról. Azonban 1922-ben visszahívták és ismét megválasztották a detroiti lutheránusok lelkészüknek s azóta szakadatlanul itt működött. Ő volt haláláig a detroiti magyar lelkési karnak legidősebb és szolgálati években legrégebb tagja.

Egyházában megszilárdította a gyülekezet anyagi helyzetét, gyülekezeti házat is vásárolt s fokozatosan kiépítette az egyháza lelki életét s adósságmentessé tette az egyházát.

1951 május 4-én ünnepelte pappászentelesének negyvenéves jubileumát, mely egyttal egybeesett házasságának 25-ik évfordulójával. A kettős jubileum alkalmával Nt. Beckert és kedves feleségét, a Nt. Asszonyt olyan tüntető melegséggel és szeretettel ünnepelték, amilyenre ritkán volt példa a detroiti magyarság történetében.

Nt. Becker Jakab és neje, született Bejek Ilona, 1926 április 15-én Londonban esküdtek meg.

1951 Labor Daykor ünnepelték a Magyar Lutheránus Egyház negyvenéves jubileumát, melyen résztvettek a detroiti testvéregyházak és magyar intézmények is s ezzel kidomborították, hogy az az összmagyarság közös ünnepe volt.

Az évfordulók elmúltak s utánuk következtek megint a munka napjai. Nt. Becker Jakab lelkész fáradhatatlanul munkálkodott az Ur szőlőjében, mind haláláig. A teste az évek haladtával gyengült, de a lélek erős maradt s a lelkész és a hívek összefogása és együttműködése virágzónak tartotta meg az Evangélikus egyházat, úgy lelkiekben, mint anyagiakban. Nt. Becker Jakabot a hűséggel végzett munkája boldogította, mert látta, hogy fáradozásait Isten áldása kíséri.

Nagyfoku egyházi elfoglaltsága mellett, mindig talált arra alkalmat, hogy a magyar mozgalmakban résztvegyen s az ő buzdítása szükséges is volt ahhoz, hogy azokban eredményt érjenek el. Lapunknak, a Detroití Ujságnak két évtizeden át belső munkatársa volt. S azután is sokszor kiségitette írásaival lapunkat, amikor arra szükségünk volt. S ezt önzetlenül, a magyarsága iránti szeretetből s a magyar öetühoz való ragaszkodásból tette.

Politikai tevékenységét Detroit város szavazópolgárai azal méltatták, hogy beválasztották képviselőnek Michigan állam törvényhozásába, ahol becsületes és szorgalmas munkájával nagy tudásával, tiszteletet és elismerést szerzett a magyar névnek.

Pap volt, hiveinek igazi jó lelkipásztora, akit szerettek. Ember volt, akit mindenki tisztelt és nagyrabecsült, akivel az élet útján összetalálkozott, magyar volt, aki minden magyar ügyért sikra szállt, minden magyar mozgalmat támogatót.

Elhunytát gyászolják: özvegye, két fia, menyé, testvérei, valamint jóbarátai, tisztelői

